

EVEN
VRAGEN AANHans van Daalen,
bijna-wethouder Barneveld.

Hans van Daalen: „Ik had gehoopt dat het langer zou duren.”

‘Het is geen stap terug, maar wel wat anders’

Na vier jaar wethouder te zijn geweest in Amersfoort, moest ChristenUniepartijlid Hans van Daalen noodgedwongen het veld ruimen. Hij wordt dinsdagavond geïnstalleerd als nieuwe wethouder in Barneveld.

Van harte gefeliciteerd met uw overstap. Heeft u er zin in?

„Erg veel. Barneveld is totaal anders dan Amersfoort. Een grote stad met grootstedelijke problemen tegenover een kleinere gemeente met veel dorpen en heel veel buitengebied.”

Vindt u het niet jammer dat uw periode in Amersfoort voorbij is?

„Nou, voorbij is het niet helemaal. Ik blijf gewoon in Amersfoort wonen. Maar van de Amersfoortse politiek neem ik afscheid met pijn in het hart. Toen ik begon, dacht ik namelijk dat het langer dan vier jaar zou duren. Maar ja, de afgelopen coalitiebesprekingen pakten voor de ChristenUnie niet zo goed uit.”

U had toch ook weer plaats kunnen nemen in de gemeenteraad?

„Jawel, daar had ik in eerste instantie ook voor gekozen. Maar ik heb er telkens bij gezegd dat het raadswerk wel met mijn nieuwe baan te combineren moest zijn. Dat is dit niet.”

Amersfoort is een grote, groeiende stad. Barneveld, met alle respect, is een stuk kleiner. Voelt het niet als een stapje terug?

„Zoals ik net al zei: zo klein is die gemeente niet. 50.000 mensen. Ik zie er erg veel en vooral andere uitdagingen. Barneveld heeft een totaal ander karakter dan Amersfoort. Elke gemeente heeft haar eigen dynamiek.”

Wat zijn uw grootste verdiensten voor Amersfoort geweest?

„Bijvoorbeeld de hernieuwde organisatie van de opvang van dak- en thuislozen. Daar is nog geen enkele klacht over binnengekomen. En ook zijn er tijdens mijn tijd ontzettend veel subsidies binnengekomen voor allerlei natuurprojecten.”

En uw grootste mislukking?

„Ik kan nu niet zo een-twee-drie voorbeelden geven van iets wat echt faliekant mislukt is. Er zijn altijd dingen die beter kunnen, maar mislukt, nee.”

RALF GROOTHUIZEN

Zelf voor ernstig verbrande
zoon zorgen valt verkeerd

School schakelt onmiddellijk Jeugdzorg in

BUNSCHOTEN • Een jongen van 10 jaar wiens gezicht en lijf ernstig verbrand raken, zet je toch meteen onder de koude douche en je laat toch zo spoedig mogelijk een ambulance aanrukken?

PIET VAN DIJK

Vader Henk Koelewijn uit Bunschoten-Spakenburg heeft dit allebei niet gedaan met zijn ernstig verbrande zoon Cornelius. Maar hij laat zich niet dwingen door Jeugdzorg, die dreigde zijn zoon op te laten nemen. „En waarom niet? Nou dat is simpel. Ik heb hem meteen in de Boegem Balsem gezet. Dat is een medisch hulpmiddel dat ze in heel Bunschoten kennen en gebruiken bij verbrandingen. Het is een wondermiddel. Anderhalve week na het ongeluk ziet Cornelius er nu zo goed uit. Niemand kan het geloven. En hij heeft geen pijn. Ik geloof niet dat hij in een ziekenhuis beter zou zijn genezen.”

Cornelius stond maandag 3 mei toe te kijken, toen enkele oudere broers probeerden een brommer aan de praat te krijgen. „Op een gegeven moment spotten ze benzine in de carburateur en meteen stond alles in de fik. Wij kwamen net thuis, de vellen hingen erbij. Die hebben we er met een schaar eerst afgeknipt. En toen hebben we hem meteen ingezalfd. Na tien minuten was de pijn weg,” vertelt Koelewijn.

Inmiddels heeft Koelewijn honderden tubes ingeslagen. Cornelius wordt dag en nacht ingezalfd. Zodra er een droog plekje verschijnt, doen zijn ouders of grote zussen er zalf op. Cornelius heeft geen pijn, zegt hij zelf. En na anderhalve week ziet hij er opmerkelijk goed uit. „De huid geneest snel,” zegt Koelewijn. „Als ze dit in Volendam zien, kunnen ze wel janken.”

ONGELUK

Koelewijn belde afgelopen maandag de Eben Haëzerschool in Barneveld om te melden dat zijn zoon een ongeluk had gehad, dat hij verbrand was en dat hij alweer goed opknapt. „De directeur liet toen weten dat hij Jeugdzorg inschakelen zou,” zegt Koelewijn boos. „Dat deed hij om mij te pesten. Ik neem hem dat zeer kwalijk. En hij heeft nog steeds niet gebeld hoe het met Cornelius is.” De directeur was niet bereikbaar voor commentaar. Maar Koelewijn wil geen Jeugdzorg over de vloer. Daar heeft hij in het verleden al last genoeg mee gehad, omdat ze zich bemoeiden met de opvoeding van zijn negentien (er wonen er nu nog zeventien thuis) kin-

Cornelius Koelewijn liep ernstige brandwonden op. Speciale zalf moet zijn wonden genezen. FOTO AD

De huid geneest snel. Als ze dit in Volendam zien, kunnen ze wel janken.

Henk Koelewijn

deren. De kinderen krijgen na de basisschool les van hem thuis, omdat hij als principieel gereformeerde het bestaande onderwijs niet Bijbels genoeg vindt. Hij won destijds een rechtszaak hierover.

„Afgelopen maandag kwam Jeugdzorg langs. Ik heb ze niet binnengelaten, maar aan de deur te woord staan. Ik heb Cornelius laten onderduiken, want ik wil geen gedwongen opname. Hij geneest ontzettend goed, het is een wonder.” Woensdag liet hij Jeugdzorg wel binnenkomen met in zijn kielzog een arts en Kees Boegem, de man die het wondermiddel bedacht heeft. De arts was dermate verbaasd over de toestand van Cornelius, die tweeden derdegraads brandwonden had, dat hij niet vroeg om gedwongen opname.

In de wetenschap is Boegem Balsem niet erkend als geneesmiddel. Wel mag Boegem het een medisch hulpmiddel noemen. De Brandwondenstichting schrijft het niet voor. „Die hebben het nog ouderwets over koele met water,” zegt Koelewijn.

Jeugdzorg volgt de ontwikkelingen

Boegem zelf is ook hogelijk verbaasd over de toestand van Cornelius.

„De jongen doet het zo goed. Hij was echt zeer ernstig verbrand. Gelukkig hebben ze hem niet gekoeld met water maar meteen ingebalsemd. Daardoor wordt de hitte razendsnel afgevoerd en heeft hij niet de verbrandingsziekte opgelopen. Het gaat echt goed met hem, zolang er geen infectie optreedt. En ik heb begrepen dat Koelewijn in dat geval wel een arts zoekt. Maar ik kan nu al met honderd procent zekerheid zeggen dat er geen littekenweefsel optreedt.” Jeugdzorg Midden-Nederland

bevestigt dat er een bezoek is gebracht aan Koelewijn. „Wij zijn verplicht in actie te komen, als er een zorgelijke melding komt over een kind, in dit geval van een school,” zegt woordvoerder Joost Lanshage. Er is een arts meegeeweest. Over de zaak zelf mag Lanshage geen details verstrekken. In het uiterste geval kan er, mits de rechter daarmee instemt, uithuisplaatsing volgen. Op dit moment is dat niet aan de orde. De kwestie wordt eerst intern besproken. Mocht Cornelius thuis mogen blijven, dan wordt het gezin wel geregeld bezocht. Volgende week komt Jeugdzorg weer kijken.

„Boegem zegt dat je dat niet moet doen. Meteen de zalf erop. Die houdt alle bacteriën tegen.” Een brandwondenarts was woensdag niet bereikbaar voor een toelichting. Het middel is sinds 1992 op de markt; er zit sesamololie, vaseline en zonnebloemolie in. Boegem maakte er destijds reclame mee door op tv zijn eigen huid te overgieten met kokend water en nadien de zalf op te brengen. Er ontstonden heftige discussies met de Brandwondenstichting en specialisten. Toen mocht de

balsem uitsluitend als cosmetisch product worden verkocht. In 1995 verleende TNO een Europese certificering als medisch hulpmiddel, omdat de zalf veel doet voor het afkoele van de huid. Het uittreden van warmte en de plaatselijke doorbloeding van de huid bleken beter te werken dan bij koud water, stelde TNO vast. Nu maakt Boegem niet meer zo veel reclame. Het middel mag alleen op gesloten huid worden gebruikt. Bij Cornelius was er ook open huid, maar Koelewijn heeft het aangedurfd.

Benefietduel Achterveld levert paar duizend euro op

ACHTERVELD • 6000 euro is opgehaald tijdens een benefietvoetbalwedstrijd op het Kerstens sportpark in Achterveld.

Anne Marie van Zandbrink (40), vrouw van keeper Gerbrand van het vierde elftal van SV Achterveld, gaat in september twee maanden lang vrijwilligerswerk doen voor een kin-

dertehuis in Zuid-Afrika. De spelers van dit elftal boden haar op 12 mei een benefietwedstrijd aan, waarvan de opbrengst is bestemd voor het tehuis waar zij naartoe gaat. De wedstrijd inclusief handtekeningen van de spelers gaat mee in de koffer en is het eerste cadeau voor de kinderen in het tehuis.

„Vanaf mijn 18e droom ik er al

van met weeskinderen te werken in het buitenland,” vertelt ze stralend. „Nu heb ik eindelijk mijn kans.” Op de basisscholen in Achterveld gaf Van Zandbrink presentaties over haar project en zamelde cartridges en oude mobiele telefoons in voor de verkoop en het goede doel. Mogelijk komt er nog 2000 euro bij voor Zuid-Afrika.

Voor de benefietvoetbalwedstrijd betaalden alle spelers een euro per voor- of tegendoelpunt. Tevens hadden zij allemaal een persoonlijke sponsor gevonden die hun inleg verdubbelde. De eindstand was 4-4 en werd afgerond naar boven, 5-5 dus.

Rondom de wedstrijd werden nog veel meer activiteiten gehouden voor het goede doel.